

Vi savner medvandrere, der vil tale om "the Word and the World"

Konklusion på spørgeskemaundersøgelse blandt 118 deltagere på KFS' Discipeltræf i oktober 2017

// AF DAGLIG LEDER CARSTEN HJORTH PEDERSEN, HILLERØD

Undersøgelsen er blevet gennemført i forbindelse med projektet *Børn i pluralisme*, som har til hensigt at hjælpe og inspirere forældre (og andre) til at udruste børn og unge til at leve frimodigt med kristen tro i et pluralistisk og sekulariseret miljø og samfund.

Ved at spørge en gruppe unge (ca. 18 år) fra kirkelige hjem om, hvordan de har oplevet samspillet med forældrene (og andre), hvad dette angår, håber vi på at få en pejling på, hvordan det står til med denne del af dannelsen og oplæringen. Både til opmuntring og til selvransagelse.

I spørgeskemaet blev den store – og lidt vanskeligt forklarlige – sag med, hvordan respondenter er blevet dannet eller udrustet i deres kirkelige barndomshjem til at leve i et pluralistisk og sekulariseret miljø, formuleret enkelt med vendingen: "leve med kristen identitet i ungdomskulturen".

118 respondenter

Alle 449 deltagere på KFS' Discipeltræf i oktober 2017 blev bedt om at besvare spørgeskemaet, som udelukkende forelå elektronisk. 118 benyttede sig af muligheden. Da vi havde sat 100 som minimum, er antallet af svar tilfredsstillende, om end vi bestemt kunne have ønsket flere. Svarprocenten er altså 26 %.

41 % af respondenterne er mænd. 59 % er kvinder. Forklaringen på denne skævhed kender vi ikke. Den kan

muligvis skyldes, at der var flere kvindelige end mandlige deltagere på årets Discipeltræf.

Respondenternes gennemsnitsalder er meget tæt på 18 år, hvilket fremgår af følgende oversigt for fødselsår:

1997	5 %
1998	24 %
1999	37 %
2000	26 %
2001	6 %

Respondenterne skulle også oplyse hvilket postnummer, de bor i. Her ses en udtalt spredning. Syv respondenter bor i postnummer 3400 (Hillerød), seks i postnummer 6900 (Skjern). Der bor fem eller færre i de øvrige postnumre. Respondenterne er altså spredt over hele landet.

Skolegang

51 % af respondenterne har fra 0. til 9./10. klasse fortrinsvis gået på en kristen friskole. 47 % af dem har fra 0. til 9./10. klasse fortrinsvis gået på en folkeskole.

Et forsøg på at krydskøre denne forskel med spørgsmål 16 om, hvad respondenterne har oplevet som den største udfordring ved at leve med kristen identitet i ungdomskulturen, gav ikke signifikante udsving. Hvilket altså må betyde, at det ikke er skolegangen, der har stor betydning for, hvordan respondenterne føler sig udrustet

til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen. Den kristne friskole har tilsyneladende hverken givet respondenterne særlige fordele eller hindringer i så henseende, og tilsvarende for folkeskolen.

Kristne friskoler kan altså vælge at lade sig udfordre: Er det godt nok, at vi ikke udruster eleverne bedre end folkeskolen til at leve med kristen identitet i et pluralistisk samfund? Men kristne friskoler kan også hæfte sig ved, at undersøgelsen *ikke* bekræfter den fordom, at eleverne på disse skoler *hindres* mere end andre elever i at leve med kristen identitet i et pluralistisk samfund.

Næsten alle (94 %) respondenterne har ud over den forudgående skolegang gået på en efterskole med stærk kristen profil. 3 % har ikke gået på efterskole, og 3 % gik på en efterskole med en svag kristen profil.

Disse data siger noget om respondenternes homogenitet – og måske noget om, hvem der kommer på *Discipeltræf*. Men data giver dermed heller ikke mulighed for at undersøge, om der – i forhold til dette med at leve med kristen identitet i ungdomskulturen – er forskel på, hvilken type efterskole man har gået på.

Næsten alle (93 %) respondenterne er på svartidspunktet i færd med at tage en gymnasial uddannelse. Det er altså unge fra STX, HTX, HHX og HF, der har besvaret spørgeskemaet. Det giver mange oplysninger om netop denne gruppe, men til gengæld ingen oplysninger om fx de unge, som har erhvervsarbejde, hvilket både er en begrænsning og præcisering i undersøgelsen.

Kirkelig tilknytning

Også den kirkelige tilknytning for respondenterne er forholdsvis homogen. 44 % af respondenterne svarer, at deres barndomshjem primært har haft tilknytning til folkekirken. 31 % til missionshus og 21 % til evangelisk-luthersk fri- eller valgmenighed. Blot 3 % markerer, at deres barndomshjem ingen kirkelig tilknytning har.

Da målet er at undersøge, hvordan unge fra kirkelige hjem har oplevet dannelsen og opvæksten i forhold til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen, har vi altså fået 96 % respondenter midt i denne målgruppe. Desuden er det stort set udelukkende unge fra evangelisk-lu-

thersk sammenhæng, som svarer. PS: På samme tidspunkt i efterårsferien havde frikirkerne et lignende arrangement for denne aldersgruppe.

I besvarelserne af spørgsmål 7A viser det sig desuden, at respondenterne har en *stærk* kirkelig tilknytning. 71 % markerer, at familien gik i kirke ca. én gang om ugen, mens 24 % gik ca. en gang om måneden. Respondenterne kommer altså typisk fra "meget kirkelige" hjem, hvilket korresponderer med, at de gik på efterskoler med en stærk kristen profil.

Noget tilsvarende fremgår af besvarelserne af spørgsmål 9: *Hvilken betydning har/havde den kristne tro i dit barndomshjem?* Her svarer 76 % "meget stor betydning", og 14 % svarer "nogen betydning".

Det samme mønster vises, når der spørges til, hvor ofte der blev holdt andagt, bedt aftenbøn eller lignende i barndomshjemmet:

Ca. hver dag	65 %
Ca. hver anden dag	15 %
Ca. en gang om ugen	19 %
Sjældnere/aldrig	1 %

Endelig viser det sig, at respondenterne svarer, at den kristne tro betyder meget for dem *i dag*. 93 % svarer "meget stor betydning" og 5 % svarer "nogen betydning".

Vi har med andre ord fået svar fra en gruppe respondenter, der er central for projektet *Børn i pluralisme*, idet vi har villet undersøge, hvordan sådanne hjem og unge klarer dannelsen til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen. Undersøgelsen giver derimod ingen svar på, hvordan den gruppe af unge, der kommer fra hjem med en svagere kristen profil, vurderer sagen.

Barndomshjemmets/forældrenes betydning

I spørgsmål 9-17 spørges der dybere ind til, hvordan respondenterne vurderer, at deres opvæksthjem m.fl. er lykkedes i forhold til at udruste dem til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen.

Spørgsmål 9A lyder: *Synes du i dag, at dine forældre udru-*

stede dig til at møde ungdomskulturen med tydelig kristen identitet? Svarene fordeler sig sådan:

Ja	78 %
Nej	13 %
Ved ikke	9 %

Langt de fleste respondenter (78 %) mener altså, at forældrene udrustede dem til at møde ungdomskulturen med tydelig kristen identitet. 13 % gjorde ikke.

Spørgsmål 11 lyder: *Hvor ofte har I i dit barndomshjem talt om at leve med kristen identitet i ungdomskulturen?* Svarene fordeler sig sådan:

Ca. 1 gang om ugen	16 %
Ca. 1 gang om måneden	33 %
Ca. 1 gang i kvartalet	24 %
Sjældnere/aldrig	27 %

Når spørgsmål 9A og 11 krydses med hinanden, fremkommer følgende:

Hvor ofte talte I om ...? (Sp.m. 11)	1 gang om ugen	1 gang om måneden	1 gang i kvartalet	Sjældnere / aldrig
Udrustede dine forældre dig? (Sp.m. 9A)				
Ja	22 %	43 %	24 %	11 %
Nej	0 %	0 %	17 %	83 %
Ved ikke	11 %	22 %	22 %	45 %

Det viser sig altså, at der er et sammenfald mellem, hvor dårligt respondenterne mener, at forældre har udrustet dem, og hvor sjældent der blev talt om sagen i barndomshjemmet.

Dog er det værd at bemærke, at de forældre, der har talt med deres børn om temaet ca. en gang om måneden, har udrustet deres børn bedre end dem, der har talt om det ugentligt eller kvartalsvis. Nu er dette samtale-tema

nok ikke en sag, der kan fastsættes en bestemt ugentlig eller månedlig rytme for, så måske er dette "spring" mere udtryk for, at de forældre, der har talt med deres børn om det, *når det var relevant og nødvendigt* (cirka en gang om måneden?), lykkedes bedst med at udruste børnene.

Spørgsmål 9B lyder: *I hvor høj grad har dine forældre udrustet dig til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen?* Svarene fordeler sig sådan:

I høj grad	47 %
I nogen grad	47 %
I mindre grad	5 %
Slet ikke	1 %

Disse svar afslører, at der er flere nuancer, idet det trods alt kun er 47 %, der svarer, i *høj* grad, og 47 %, der svarer i *nogen* grad, på, at de blev udrustet derhjemme, mens der var 78 %, der svarede ja på spørgsmål 9A.

Når disse resultater krydses med, om respondenterne har savnet rollemodeller, fremkommer følgende:

Har savnet rollemodeller, der levede med kristen identitet? (Sp.m. 17)	Ja	Nej
I hvor høj grad udrustede dine forældre dig? (Sp.m. 9B)		
I høj grad	12 %	88 %
I nogen grad	40 %	60 %
I mindre grad	60 %	40 %
Slet ikke	100 %	0 %

Altså: I jo *højere* grad respondenterne mener, at deres forældre har udrustet dem, desto mindre har de savnet rollemodeller. Og modsat: I jo *lavere* grad respondenterne mener, at deres forældre har udrustet dem, desto mere har de savnet rollemodeller.

Noget tyder altså på, at forældrene langt på vej kan udruste deres børn ved at være rollemodeller for dem, hvilket svarer godt til en generel pædagogisk erfaring, nemlig at levet liv (rollemodel-effekten) har stor betydning.

Noget lignende viser sig omkring spørgsmål 12, der lyder sådan: *I hvor høj grad vurderer du, at dine forældres forbillede udrustede dig til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen?* Svarene fordeler sig sådan:

I høj grad	29 %
I nogen grad	47 %
I mindre grad	14 %
Slet ikke	10 %

Forældrenes forbillede har altså enten i høj eller nogen grad betydet noget for 76 % af respondenterne.

Spørgsmål 9C lyder: *I hvor høj grad synes du, at dine forældre beskyttede dig imod omverdenen?* Svarene fordeler sig sådan:

I høj grad	17 %
I nogen grad	63 %
I mindre grad	19 %
Slet ikke	1 %

80 % af respondenterne synes altså, at forældrene har beskyttet dem imod omverdenen i høj eller nogen grad. Men om respondenterne vurderer dette positivt eller negativt, gives der ikke svar på. Svarene kan dog indikere, at mange af respondenternes forældre i højere grad har benyttet en "beskyttelsesstrategi" end en "udrustningsstrategi" i forhold til den omgivende pluralistiske og sekulære kultur. Hvis det er tilfældet, giver det et stærkt incitament for – med vores projekt *Børn i pluralisme* – at støtte og inspirere forældre m.fl. til i højere grad at anvende en udrustningsstrategi over for børn og unge.

Andre instansers betydning

Spørgsmål 13 lyder: *I hvor høj grad vurderer du, at børnekirke, junior- og teenklub samt kirkeligt ungdomsarbejde*

har udrustet dig til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen? Svarene fordeler sig sådan:

I høj grad	48 %
I nogen grad	35 %
I mindre grad	12 %
Slet ikke	5 %

Spørgsmål 14 lyder: *I hvor høj grad vurderer du, at KFS har udrustet dig til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen?* Svarene fordeler sig sådan:

I høj grad	50 %
I nogen grad	38 %
I mindre grad	11 %
Slet ikke	1 %

Svarene på spørgsmål 13 og 14 viser, at respondenterne vurderer, at såvel KFS som børnekirke, junior- og teenklub samt kirkeligt ungdomsarbejde har udrustet dem til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen. 88 % af respondenterne svarer, at KFS har gjort det i høj eller nogen grad, mens 83 % svarer, at børnekirke, junior- og teenklub samt kirkeligt ungdomsarbejde har gjort det i høj eller nogen grad. Det må siges – i forhold til undersøgelsens fokus – at være positivt.

En krydskørsel mellem spørgsmål 13 og 17 (rollemodeller) giver følgende resultat:

Har savnet rollemodeller, der levede med kristen identitet? (Sp.m. 17)	Ja	Nej
I hvor høj grad vurderer du, at børnekirke etc. har udrustet dig ...? (Sp.m. 13)		
I høj grad	22 %	78 %
I nogen grad	27 %	73 %
I mindre grad	55 %	45 %
Slet ikke	80 %	20 %

Altså: I jo højere grad respondenterne mener, at kirkens børnearbejde etc. har udrustet dem, desto mindre har de savnet rollemodeller. Og modsat: I jo lavere grad respon-

denterne mener, at kirkens børnearbejde etc. har udrustet dem, desto mere har de savnet rollemodeller.

Dette må formodes at hænge sådan sammen, at medarbejderne i kirkens børnearbejde etc. netop er nogle af de rollemodeller, respondenterne har haft brug for.

Spørgsmål 15 lyder: *Har andre/andet udrustet dig til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen?* Svarene fordeler sig sådan:

Bedsteforældre	9 %
Andre voksne, fx en lærer eller mentor	18 %
Kammerater	32 %
Bøger, artikler, prædikener	25 %
Det at have en tjeneste i eller ud fra en menighed eller kirke	15 %

Når det gælder andre/andet, som har udrustet respondenterne, kommer "kammerater" på førstepladsen (32 %), tæt fulgt af "bøger, artikler og prædikener" (25 %). Dernæst følger "andre voksne, fx lærer eller mentor" (18 %) og "det at have en tjeneste i eller ud fra en menighed eller kirke" (15 %). Næsten en tiendedel nævner i tillæg hertil "bedsteforældre".

At kammeraterne indtager førstepladsen her, er en vigtig information og motivation for, at forældre gør, hvad de kan for at motivere og hjælpe deres børn til at få kammerater, der støtter hinanden i udfordringen med at leve med kristen identitet i ungdomskulturen.

Største udfordringer

Spørgsmål 16 er delt op i en række underspørgsmål, som alle går på, hvad respondenterne har oplevet som de største udfordringer ved at leve med kristen identitet i ungdomskulturen.

Først gives der mulighed for at markere, at man *ikke* har oplevet det som en udfordring. 27 % svarer "ja" på dette spørgsmål, mens 73 % svarer "nej"; hvilket betyder, at næsten tre fjerdedele oplever det som en udfordring at leve med kristen identitet i ungdomskulturen.

Det mest overraskende er måske, at godt en fjerdedel altså *ikke* oplever det som en udfordring, hvilket jo *enten* kan skyldes, at de er så robuste og er blevet så godt udrustede, at det ikke volder dem besvær at leve med kristen identitet i ungdomskulturen, *eller* at de er så gode til at assimilere sig, at deres kristne identitet er meget svag. Man kan håbe på det første og frygte for det andet!

Når det kommer til, *hvad* der opleves som de største udfordringer, er fordelingen som følger:

- At min moral og livsførelse er meget anderledes end andres: 69 %
- At jeg ligesom kommer til at leve i to rum, et kristent og et sekulært: 54 %
- At skulle svare på kritiske spørgsmål til min tro: 54 %
- At lærere eller andre voksne udfordrer min tro: 53 %
- At bevare min kristne identitet: 39 %
- At være i respektfuld dialog med mine jævnaldrende: 39 %
- At det er for anstrengende og stressende: 20 %

Disse oplysninger er værdifulde for alle, der har med børn og unge at gøre i forhold til at udruste dem til at leve i et samfund præget af pluralisme og sekularisering. Det er åbenbart den meget anderledes livsførelse, fristelsen til at leve i to rum, de kritiske spørgsmål til troen samt udfordringerne fra lærere m.fl., som volder størst problemer. Det kunne altså tyde på, at forældre og andre voksne især skal lægge vægt på at være forbilleder og føre samtaler med børn og unge om:

- At turde være modkulturel, hvad angår moral og livsførelse, men også kunne argumentere for, at en så anderledes livsførelse og moral kan have gode grunde og faktisk er livsfremmende.

- At arbejde på at nedbryde "to-rums-livet", så man fremstår med integritet, hvad enten man færdes i kirkelige eller ikke-kirkelige miljøer. Hertil knytter sig også en samtale om, hvilken pris man selv betaler ved at være en "åndelig kamæleon".
- At give (apologetisk) hjælp til at svare på kritiske spørgsmål, men samtidig gøre det klart for børn og unge, at evnen til at svare på svære spørgsmål ikke i sig selv fjerner problemet med at leve med kristen identitet i ungdomskulturen, fordi de følelsesmæssige hindringer måske ofte er større end de intellektuelle, når det kommer til stykket.
- Disse tre udfordringer ser desuden ud til at være relevante i forhold til både kammerater og lærere etc.

Det har jeg savnet mest

Spørgsmål 17 er delt op i en række underspørgsmål, som alle går på, hvad respondenterne har savnet mest i forhold til at leve med kristen identitet i ungdomskulturen.

Først gives der mulighed for at markere, at man *ikke* har savnet noget. 39 % svarer "ja", mens 61 % svarer "nej"; hvilket betyder, at næsten fire ud af ti ikke føler et behov

for, at de selv, deres forældre eller andre skal gøre mere, end de i forvejen gør, for at udruste dem til at leve med kristen identitet i et sekulært eller pluralistisk miljø.

Dog giver seks ud af ti udtryk for, at de har savnet noget. *Hvad* de mere konkret har savnet fremgår af svarene på de øvrige spørgsmål:

• En medvandrere:	56 %
• Mere viden om og indsigt i den kristne tro:	52 %
• Mere viden om og indsigt i "verden omkring mig":	52 %
• Udrustning til bedre at kunne forsvare min tro (apologetik):	48 %
• Mere viden om og indsigt i mediernes og kommercialismens indflydelse:	39 %
• Rollemodeller, der lever med kristen identitet i en verdslig kultur:	31 %
• En stærkere kristen praksis med fx ritualer for hverdage og søndage:	27 %
• Større fortrolighed med kristen seksualitet og min egen seksualitet:	26 %

Disse oplysninger er også værdifulde for alle, der har med børn og unge at gøre i forhold til at udruste dem til at leve i et samfund præget af pluralisme og sekularisering. Det er åbenbart et markant ønske blandt de ca. 18-årige respondenter at få en medvandrere, hvilket er en meget konkret sag at arbejde med for forældre og andre, der omgås unge på den alder.

Desuden efterspørges *viden* – både om den kristne tro og om "verden omkring mig". Hertil knytter sig formodentlig også behovet for at blive bedre udrustet rent apologetisk. Også disse forhold er det oplagt og muligt at tage fat på og at prioritere i forhold til børn og unge. De kristne friskoler og efterskoler, kirkens ungdomsarbejde og KFS bør åbenbart intensivere i forhold til disse behov, da denne type udrustning måske ikke så naturligt ligger i hjemmet.

Men også de ting, som respondenterne savner, der har lavere prioritet – fx rollemodeller, ritualer og temaer om kristen seksualitet – er det muligt og nyttigt at opruste på.

En krydskørsel mellem spørgsmål 9B og 17 (kristen praksis med fx ritualer) giver følgende resultat:

Har savnet en stærkere kristen praksis med fx ritualer ...? (Sp.m. 17)	Ja	Nej
I hvor høj grad udrustede dine forældre dig? (Sp.m. 9B)		
I høj grad	10 %	90 %
I nogen grad	35 %	65 %
I mindre grad	40 %	60 %
Slet ikke	0 %	100 %

Altså: I jo *højere* grad respondenterne mener, at forældrene har udrustet dem, desto mindre har de savnet stærkere kristen praksis med fx ritualer. Og modsat: I jo *lavere* grad respondenterne mener, at forældrene har udrustet dem, i desto højere grad har de savnet stærkere kristen praksis med fx ritualer.

Dette må formodes at hænge sådan sammen, at forældrene i forholdsvis høj grad har været agenter for den praksis fx i form af ritualer, som respondenterne har haft brug for.

Konklusion

Det første spørgsmål, som er naturligt at rejse ud fra denne lille undersøgelse er, om disse 118 – rimeligt stærkt funderede – unge kristne oplever det behov, som projektet *Børn i pluralisme* prøver at imødekomme.

27 % af respondenterne svarer, at de ikke har oplevet det som en udfordring at møde ungdomskulturen med kristen identitet, mens 73 % har oplevet det som en udfordring. Der er altså klar overvægt til dem, der oplever det som en udfordring, men det er også tankevækkende, at godt en fjerdedel ikke oplever det. Det kan enten skyldes, at de i for høj grad har assimileret sig med en pluralistisk og sekulær ungdomskultur, men det kan også skyldes, at de er blevet så godt udrustede, at udfordringen ikke virker stor.

Hvis vi forudsætter, at der blandt de 27 % også er nogle, som – så at sige – *burde* have følt sig udfordret, er det altså mere end tre fjerdedel, der legitimerer projektets anliggende.

39 % af respondenterne har ikke savnet noget på

udrustningsfronten. Også her kan det *enten* skyldes, at de i for høj grad har assimileret sig med en pluralistisk og sekulær ungdomskultur, *eller*, at de er blevet så godt udrustede, at de ikke har brug for yderligere udrustning. I alle tilfælde ønsker mindst tre ud af fem mere udrustning – og de giver konkrete forslag til, hvad det er, de savner – hvilket er tilstrækkeligt til at begrunde projektet *Børn i pluralisme*.

De data (fx krydskørsel af spørgsmål 9A og 11, samt krydskørsel af 9B og 11), som viser, at forældrenes forbillede og ord har haft stor betydning, bekræfter også projektets intention om at hjælpe forældre til at tage denne opgave seriøst.

Der er ganske vist tale om en *lille* undersøgelse, og der er tale om en meget *homogen* gruppe af respondenter. Det vil vi gerne pointere. Vi ønsker at mane til besindighed om undersøgelsens begrænsede generaliseringsmuligheder.

På den anden side siger undersøgelsen trods alt noget

om 118 unge, som er vokset op i "stærkt kristne" miljøer, både i hjemmet, skolen (især efterskolen) og kirken. Når disse respondenter giver udtryk for, at udfordringen med at leve med kristen identitet er markant, må vi skønne, at udfordringen er endnu større for andre grupper af unge kristne, som er vokset op i mindre markante miljøer; skønt det måske netop i disse miljøer ikke opfattes som nær så udfordrende, da idealet for kristen profil her formentlig ligger tættere på mainstreamkulturen.

Selv om undersøgelsen peger på såvel et behov som nogle konkrete måder at imødekomme dette behov på, viser den også en vis optimisme blandt respondenter. Det ser vi *både* i det forhold, at slet ikke alle oplever udfordringen stor *og* i det forhold, at de, der oplever udfordringen markant, også har ideer til, hvordan udfordringen bedre kan imødekommes. Det finder vi glædeligt.

De højest prioriterede ønsker fra respondenterne er som følger:

- En medvandrere (56 %)
- Mere viden om og indsigt i den kristne tro (52 %)
- Mere viden om og indsigt i "verden omkring mig" (52 %)
- Udrustning til bedre at kunne forsvare min tro (apologetik) (48 %)

Dette behov er givetvis specifikt for unge på ca. 18 år, og ikke for fx betweenagere på 12-14 år. Men altså for de cirka 18-årige gives der her en konkret udfordring til kristne ungdomsorganisationer som fx BUO, LMBU, IMU samt kristne efterskoler og højskoler – om at:

- facilitere medvandrere-ordninger, så der bliver skabt kontakt mellem de unge, der har behovet, og de voksne, modne kristne, som forhåbentlig ser en opgave i at blive medvandrere for unge. – En medvandrere, der bl.a. kan lægge øre til de problemstillinger, som spørgsmål 16 afslører:

- At min moral og livsførelse er meget anderledes end andres (69 %)
- At jeg ligesom kommer til at leve i to rum, et kristent og et sekulært (54 %)
- At skulle svare på kritiske spørgsmål til min tro (54 %)
- At lærere eller andre voksne udfordrer min tro (53 %)
- intensivere undervisning – med brug af metoder, som 18-årige finder relevante – om såvel den kristne tro som verden omkring mig (the Word and the World), hvilket bl.a. skal medvirke til at udruste de unge til den ærlige samtale og debat med andre mennesker.

Konsulent på spørgeskema og beregning af data: Thomas Willer, CUR

Denne artikel er en ud af syv, som er skrevet for projektet *Børn i pluralisme*. De øvrige seks er:

- Andreas Østerlund Nielsen: *Vores børn lever i en pluralistisk verden – hvori består udfordringen?*
- Marianne Holst Nielsen: *Hvordan formes barnet som et menneske med tro af de fællesskaber, det indgår i?*
- Niels Jørn Fogh: *Samspil mellem kirke, kristent fællesskab og familie*
- Merete Holm Dalsgaard: *Forankring og dialog*
- Kurt Christensen: *Apologetik i børnehøjde*
- Carsten Hjorth Pedersen: *Vi savner medvandrere, der vil tale om "the Word and the World"*

Alle syv artikler findes på www.kpi.dk/projekter/boern-i-pluralisme